

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

בס"ד • ג אב ה'תשפ"ו שבת חזון פרשת דברים • גיליון 1566 • נא לשמור על קדושת הגליון

כניסת השבת: ירושלים 19:08 ת"א 19:26 חיפה 19:20 ב"ש 19:23
צאת השבת: ירושלים 20:27 ת"א 20:29 חיפה 20:30 ב"ש 20:20

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

בכיית חינוך מול אהבת חינוך

בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא ייכנסו לארץ. הגזירה וסיבתה הטביעו את חותמן לדורות, כדברי חז"ל "ויבכו העם כלילה ההוא" (במדבר יד א). אותו לילה תשעה באב היה. אמר להם הקב"ה אתם בכיתם בכיה של חינוך ואני קובע לכם בכיה לדורות (תענית כט א). ואכן בתשעה באב לאורך הדורות עד היום הזה, ישראל יושבים על הארץ ואומרים קינות בבכי ובצער רב על החורבן והגלות ועל הצרות שתוכפות את עמנו.

מדוע נקרא הבכי הראשון של דור המדבר 'בכיה של חינוך'? כי באמת לא היתה להם סיבה לבכות, הרי הקב"ה אוהב את ישראל, הוא הוציא אותנו ממצרים באותות ובמופתים ונתן לנו את התורה במעמד הר סיני. אנו משולים ללילה אהובה והקב"ה - לבעל ואבא אוהב. "אהבת עולם אהבתנו", ומרוב אהבתו הוא מוליכנו לארץ ישראל, העם הנבחר והאהוב, לארץ הנבחרת והאהובה. "כי בחר ד' בציון אוה למושב לו. כי יעקב בחר לו י-ה ישראל לסגולתו".

אבל המרגלים, בבגידתם בארץ ישראל סכסכו בין האוהבים. עד כדי כך הצליחו לסכסך שדור המדבר אמר "בשנאת ד' אותנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אותנו ביד האמורי להשמידנו" (דברים א כז) ועל זה נאמר "ובדבר הזה אינכם מאמינים בד' אלקיכם" (שם, לב).

בדבר הזה - שהקב"ה אוהב אותנו ויעמוד בהבטחתו להביאנו לארץ אינכם מאמינים (לפי רש"י). ובמקום שאין אהבה ודאי שאין אמונה. אין פלא שהעם בכה כלילה ההוא בכיה של חינוך. הם דימו שהקב"ה שונא אותם, אבל באמת הוא אוהב אותם ואותנו לנצח. משל לאשה שמדמה לעצמה שבעלה שונא אותה ובודד בה ורוצה להתנכל לה. ודאי וודאי שתבכה בכי מר. מה גרם למרגלים שהוציאו דיבת הארץ וגרמו מיתה להם ולכל דורם? - מסביר הרמב"ם "מיראתם פן ימעט כבודם בכניסת הארץ" (מסילת ישרים מידת הנקיות סוף פרק יא). הגאווה ורדיפת הכבוד גרמו למרגלים להיפרד מהארץ ולסכסך בין ישראל לאביהם שבשמים.

נכון לעכשיו, יש לתקן את חטא המרגלים ודור המדבר על ידי ביטול סיבת בכיית החינוך של אבותינו - דהיינו להרבות באהבה ובאמונה, ולהחדיר ללבנו שהקב"ה אוהב אותנו באמת, כפי שאנו מתפללים מידי יום "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה". לא רק להאמין באהבת השי"ת אלינו אלא לבטל כאמור את סיבת הסיבות לבכיו של העם והוא חטא המרגלים שסכסכו בינינו לבין אבינו שבשמים ברצונם להיפרד מארץ ישראל מתאוותם לשררה וכבוד. גם היום עלינו לבכות בכי מר על שישנם בקרבנו אנשים הרוצים להיפרד מחלקי ארץ חיינו. הרי ארץ ישראל היא פָּאָם לנו, ועל אמה מולדת אין מוותרים! עלינו לבטל כל מחשבה של פירוד על ידי חיזוק האמונה והאהבה לעמנו לארצנו ולתורתנו, להיאחז בציונות בכל חלקי ארצנו ולהגן עליה במסירות נפש. זהו תיקון גדול לחטא המרגלים.

ומתוך כך לא ירחק היום ונזכה לראות כיצד ימי הצום והבכי הופכים "לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, והאמת והשלום אהבו" (זכריה ח).

מהמצפה לישועה השלמה

דב ביגון י"א

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

headoffice@emeir.org.il \ ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

התחדשות הנשמה

בעלייה לארץ-ישראל הרב יורם אליהו

רב לכם שבת בהר הזה

פנו וסעו לכם הרב אשר בוחבוט

האיש שלא איבד את הראיה

הרב ליאור לביא

אבא מנחם הרב חגי לונדון

לחיות אמונה הרב אמיר דומן | מתוך התפילה הרב

אברהם אנגל | טובים השניים אסתר אברהמי | חינוך עד

הלב אורית דהן | על סדר היום הרב שלמה אבינר

"כי ניהם ה' ציון ניהם כל חורבותיה"

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור

ליום עיון לקראת

תשעה באב

בנושא אבֵל ונחמה

שיתקיים ביום שלישי ז' מנחם-אב

בבית המדרש המחודש

להצלחת הגיבורים של עם ישראל ולאחדות ואהבת ישראל.

לע"נ אפרים דוד ומזל לייבנר ז"ל.

11:30 הרב דורון כץ

12:15 הרב רן בן-משה (בבית המדרש הגדול)

13:20 מנחה

14:15 הרב זיו רוה

15:15 הרב ראובן פיירמן

16:15 הרב אשר בוחבוט

17:15 הרב יורם אליהו

18:00 הרב שמעון בן ציון

18:45 הרב צבי נחשוני

באול כסאמה

לתרומות למכון מאיר:

בטלפון 02-6461328

באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד

• אלפי שיעורים
• קירוב רחוקים
• מאות תלמידים
• ערוץ ילדים
• אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

האם רב לנו?

"ה' אֱלֹהֵינוּ דָּבָר אֵלֵינוּ בְּחֶרֶב לְאִמְרוֹ: **רַב לָכֶם שְׂבֶת בְּהָר הַזֶּה**". המילים "רב לכם" סובלות שתי פנים כמעט הפוכות, לכאורה. רש"י הקדוש כבר רומז ב"פשוטו ומדרשו": "רב לכם - **כפשוטו** (מספיק כבר ישבתם כאן, כמו "רב לכם טוב את ההר הזה, פנו לכם צפונה", שבהמשך הפרשה). **ומדרשו**: הַרְבֵּה גְדֹלָה לָכֶם וְשָׂכַר רַב עַל יִשְׁבֶּתְכֶם בְּהָר הַזֶּה; עֲשִׂיתֶם מִשְׁקָן, מְנוּחָה וְנָלִים, קִבְלֶתֶם תּוֹרָה, מְנִיתֶם לָכֶם סִנֵּה דְרִין, שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת..." ואפשר לחבר קצת את שני הכיוונים ולומר - כבר זכיתם והרווחתם כאן את כל מה שהיה למקום הזה לתת לכם, עכשיו מספיק, תתקדמו, הגיע הזמן להמשיך ולממש בפועל את כל מה שזכיתם בו. אבל ה"כלי יקר" לא מסתפק בהסבר "פרווה" כזה, הוא חריף ונוקב: "זו **תוכחה** ראשונה, על

בואו ורשו את הארץ" - המלך הרשע הזה אומר לישראל: 'מספיק כבר עם ה"ירושלים" הזאת, וכל הכתרים שלה! אפשר לחזור למצרים, אפשר לצאת ממצרים, מה זה חשוב? העיקר להגיע לאיפה שיש זהב...'
ואנחנו, האם "רב לנו"? בימים הגדולים האלה, "בין המצרים" השלישי של המלחמה על הבית השלישי, יבנה מהרה, האם נשוב חלילה ונרד מגדולתנו, אשר קנינו בדמי בנינו ואחינו, הזועקים אלינו מן האדמה הקדושה, ההר הטוב הזה והלבנון? איך לא נשמע אל תוכחת האהבה של משה רבינו, ונדע כי כל אלה היו רק הכנה רבה לבניין נשמתנו וגופנו הלאומיים כימי קדם? "באין חזון - יפרע עם". אך כשיש לדור חזון - ייוולד עם: "**זָרַע יַעֲבֹדְנוּ יִסְפֹּר לָהּ לְדֹר, וְבָאוּ וַיְגִידוּ צַדִּיקָתוֹ לְעַם נֹלָד בִּי עֲשֵׂה**".

חיבור מחודש לעבודת התפילה

הרב אברהם אנגל

ברכת על הצדיקים

נפתח בדברי קודשו של רבי יהונתן אייבשיץ ב"יערות דבש": "בברכת על הצדיקים ישים אל לבו להתפלל בטובת הצדיקים, כי בטובתם אנו חיים, וכל זמן שצדיקים בעולם - ברכה וטובה בעולם". הצדיקים הם המגדלור המורה לנו את הדרך לעלות אל הקודש.

ברכת על הצדיקים נמצאת בין ברכת המינים לבין ברכת בונה ירושלים מפני שבשלב זה של התפילה, אנו מתפללים על הגאולה, בברכת בניין ירושלים וצמיחת קרן דוד. כדי להגיע לגאולה אנו צריכים צדיקים שיובילו אותנו אליה. אבל כל עוד לא תכלה מלכות הרשעה, יהיה קשה מאוד להגיע לתכלית הזאת. כמו שנאמר "אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך" (משלי יג ט) רק לאחר דעיכת הרשעים ישמחו הצדיקים.

על הצדיקים ועל החסידים - לפי הסברו

של הפרי מגדים (או"ח קיח) צדיק - מעיקר משמע, שלא חטא, אבל חסיד הוא מלשון תוספת, זה בעל תשובה שזקוק לתוספת סייגים וגדרים כדי שלא ישוב לסורו, חסיד הוא גם מי שעושה לפנים משורת הדין. עם ישראל צריך את שניהם ומבקשים אנו מהשי"ת שישמור עליהם כדי שיוכלו להנציח את עם ישראל.

ועל זקני שארית עמך בית ישראל - אלו החכמים, או אלו שנתמנו להיות מופקדים על צרכי הציבור, דיינים גבאים וכד'.

ועל פליטת בית סופריהם - אלו סופרי הסת"ם, או אלו שכותבים ספרי חידושי תורה, או הסופרים מעבירי התורה שבעל פה.

ועל גרי הצדק - גם כאן נתעורר מדברי רבי יהונתן אייבשיץ: "וביחוד להתפלל על טובות גרי צדק. וישים ללבו לאהוב אותם כנפשו ולקיים את מצוות 'ואהבתם את הגר'... והוא הכיר האמת, הרי זה ממש מעשה אי-אפשרי שהכיר ה' בתוך עולם חשוך, הלא חיוב עלינו לאהבו ולנשק רמיסת רגליו".

ועלינו - אנחנו לא כמו אותם צדיקים וגדולים שהזכרנו, אבל בעניינינו ובענותנותינו, **אנא יהמו** נא רחמך עלינו.

ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת - לא שכר על מעשינו, אלא שכר על כך שאנו בוטחים בך באמת, תן אחרית ותקווה לכל הבוטחים בך לכל יבוש משברם.

ושים חלקנו עמהם - כמו ותן חלקנו בתורתך, גם אנחנו רוצים חלק עם הצדיקים לעבוד אותך עם הצדיקים.

ולעולם לא נבוש - גם כאן נזדקק לדבריו של רבי יהונתן אייבשיץ: "ובאמרו 'לא נבוש כי בך בטחנו', ישים ללבו דלא ייעול בכיסופא בעלמא דאתי קמי מלכא קדישא [=שלא יבוא בבושת פנים אל העולם הבא לפני המלך הקדוש]. כי מה הוא הבושת בעולם הזה, לפני מי הוא מתבייש, לפני בן אדם חציר יינתן הבל ורעות-רוח, ועד זמן מה יאריך הבושת או הכבוד, הלא הכול כצל עובר, לא כן בעולם הבא, שהוא נכסף מבוש בעיני יוצר בראשית וכל מלאכי מעלה מביישים אותו, וכרוז קרא בחיל: 'סורו טמא אל תגעו למו, דא פלניא דעבר על פולחנא דמריה, טב ליה דלא איתברי ווי ליה'". (פלוני זה שעבר על עבודת בוראו עדיף שלא היה נברא).

בא"ה משען - בזמן הסתר פנים ומבטח לצדיקים - בשעת גילוי פנים.

העלון מוקדש לעילוי נשמת אבי מורי
אליעזר חיים בן יצחק
גרוסברגר ז"ל
שיום פקודתו חל ביום ז' באב
תנצב"ה
יצחק גרוסברגר גולן

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימנו
חיה דינה בת שרה, שטראוס
במלאת שנתיים לפטירתה
נלב"ע בט' באב התשפ"ד
תנצב"ה

הוצאת חוה
בית אצל

וכתב משה

איגרות הרמב"ם בענייני אמונה ומוסר מבוארות ומסודרות
האיגרות מסודרות לפי נושאים. בתוספת פירוש קצר בתחתית כל עמוד.
בחימת הספר ימצא הלומד בראוים רחבים, מקורות, ומבוא קצר לכל איגרת.
מאת הרב שלמה אבינר
317 עמ', כ. כ. קשה

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il
ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה ב"דני ספרים" רח' אבן ישראל 3 ירושלים

בס"ד

50 שנה לייסודת מכון מאיר

טלפניה המתחדשת במכון מאיר

דושים טלפנים/יות

למערך התרומות

- שכר בסיס + בונוסים
- משמרות אחה"צ/ערב

שלחו סמס למס' 052-5121946

התורה הגויאצלת

שיחות

הרב צבי יהודה לפרשת דברים

התחדשות הנשמה בעלייה לארץ-ישראל

בתחילת דבריו על הפרשה מלמדנו רבנו, שהיום אנחנו מתחילים מסכת חדשה מתוך התורה השמימית. והחלק הזה מתחיל במילים "אלה הדברים". ידועה הבחנת חכמינו, שאם כתוב 'אלה' - זה מוסיף על הראשונות, ואם כתוב 'אלה' - פסל את הראשונות, אבל תורת ה' תמימה ואין כאן פירוד חס ושלום, הכל עניין אלוהי חיוני אחד. **"אלה" - זהו חידוש אלוהי, "הואיל משה באר את התורה הזאת", המסכת החדשה היא חזרה וביאור של התורה. מתוך יציאתנו מן המדבר, אנחנו מתחילים להתקרב אל התכלית האמתית, שלמות התורה והמצוות, ושלמות כלל-ישראל-שלמות חינוניתנו, בציון בית חיינו.**

והרב מסביר את הצורך לבאר את התורה מחדש. בארץ ישראל זוכים אנו להתחדשות נשמתית. כאן באוויר הבריאה שלנו, בבית חיינו, מופיע עיקר חיינו, עיקר מציאותנו. עיקר נורמליותנו - נשמתנו הציבורית הכלל-ישראלית. הרב מביא ידיעה נפלאה מבעל ה"חסד לאברהם" (הרב אברהם אזולאי-דודו של החיד"א, מעין שלישי, עין הארץ, נהר י"ב), **כשהיהודי בא בפעם הראשונה לארץ - הוא מקבל נשמה חדשה.** באופן שטחי נדמה שזה אותו היהודי. זו טעות! נשמה חדשה באה לתוך האטמוספירה שלנו, בלילה הראשון. וכך הסדר בלילה הראשון לעולות ארצה: כשהוא הולך לישון הוא מפקיד רוחו ("בידך אפקיד רוחי"). במשך שעות אלו, חינוניות מעוכבת מלהתגלות כלפי חוץ.

לע"נ אבי ר' אלי אליהו ז"ל, נפטר י' באב תשע"ד תנצב"ה

הרב יורם אליהו

ר"מ במכון מאיר

דבר זה מוזכר בהרבה דברי חז"ל, אין זו אותה תורה ואין אלו אותן מצוות. **אוויר ארץ ישראל הוא יצירה אלוהית, וממנו נפח רבנו-של-עולם את נשמת חיינו.** כאן מקום בריאותנו היסודית של שכלנו וכל הרוחניות שלנו, ודבר זה לא ניתן להשתנות. לא נוכל לרמות את עצמנו, לא את הטבע ולא את רבנו-של-עולם: אי אפשר לקיים את אותה התורה ואת אותן המצוות של ארץ-ישראל באוויר הקודש, ובאוויר הטמא של אדמה טמאה. ואכן כשמשמה מתחיל לבאר את התורה מחדש, מה הם דברי התורה שאנו שומעים? **"ה' אלוהינו דיבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה. פנו וסעו לכם."** צאו וסעו לכם הלאה, זו התורה! **"בואו ורשו את הארץ!" "עלה רש!" זו התורה המתבארת!!** אם-כן משה רבינו מתחיל **"לבאר את התורה הזאת"**. קודם כל מתברר ש**"אין תורה כתורת ארץ-ישראל"**. כי אין תורה אלא בעם ישראל, וכל שלמות עם ישראל היוצא ממצרים "לחירות עולם" - "חירותה של תורה" - היא רק בארץ ישראל. וזה מפיץ אור על המובן ש**"הואיל משה באר את התורה הזאת"**: **"אלה הדברים"**, הוא חלק חדש בתורה. חדש ולא חדש. הוא המשכה של תורה וביאורה של תורה מהר חורב על-ידי משה רבינו. זאת אותה תורה **במשנה שלה, בכפליים שלה, בחידוש שלה.** אותה תורה השתכללה דרך כל הטיפולים והמאבקים שעברו עלינו במדבר, מציאת מצרים ועד הנה. כל שכלולה האלוהי של התורה מתגלה ב**"משנה תורה שלה,** באוירא דארץ-ישראל". השראת השכינה היא בארץ-ישראל. התגלות התורה, אמת לאמתה היא בארץ ישראל. שלמות התורה, מצוותיה וכל סידוריה החברתיים מופיעה בארץ-ישראל. **"במשנה תורה", התורה חוזרת, מתחדשת, מתבארת בהארה חדשה של הופעת כלל-ישראל בשלמותו.**

הרב אשר בוחבט

ר"מ במכון מאיר

הנכונה וגורם לכיבושה, ועל זה ההמשך "ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ". והזכרת חטא המרגלים בהרחבה מול כל חטאי ישראל במדבר, המוזכרים בדרך רמז, היא שבאמת דרכה של התורה היא להתחבר ישר אל ארץ ישראל ולכבוש אותה, אך דבר זה לא התקיים בגלל חטא המרגלים שהאריך את המרחק, **וגרם לכך שנראה כביכול שאפשר ללמוד תורה בעוד היא נשארת במדבר, "ועל כן נאמר רב לכם שבת בהר הזה". דרכה של התורה היא שגדול הלימוד שמביא לידי מעשה,** בכיבוש הארץ ובקיום מצוותיה, ורק חטא המרגלים שנשאר לדורות מפריד בין הערכים. **לכן אפוא יש להזכירה באריכות שלא ניפול שוב בין הפרדת הערכים של התורה וארץ ישראל הגורמת לריחוק מה'.** כי ישראל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה (כתובות קי ב)... על כן למה שיצדק בעצם היותו אלהינו דבר אלינו וכו' לבא מיד אל הר האמורי, **להתחיל המשך המאמר בעמוד 5**

רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם

עד ארבעים שנה.² "רב לכם שבת בהר הזה" איננו רק ציווי לעזוב את חורב; זו קריאה אלוהית לישראל שלא להסתפק גם במעמד הנשגב ביותר של קבלת התורה, כל עוד התורה לא ירדה אל מקומה השלם - ארץ ישראל. לכן "פנו וסעו לכם", פנו אל עצמכם, סעו אל שורשכם; כי ארץ ישראל איננה יעד חיצוני, אלא המקום שבו נשמת ישראל שבה אל ביתה, אל מקורה ואל ייעודה, במלוא היקפה - חיי חברה, משפט, חקלאות, מלכות, צדק וחסד, כולם נעשים חלק מעבודת ה'. חז"ל מלמדים ש**"ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות שבתורה"** (ספר, ראה). אין זו בדרך הפלגה, אלא גילוי של עיקרון: ארץ ישראל היא המקום שבו כלל המצוות יוצרות חיים של אומה. **אין התורה מבקשת לעצב יחידים בלבד, אלא לבנות ציבור המגלה את שם ה' בעולם.** ועל מנת ליישב את הארץ, מסביר האלשיך הקדוש שזה תלוי בתורה שבאה מחורב, אתם פנו וסעו לכם לארץ ישראל, **שמתוך התורה הציבור לארץ הוא בצורה**

"שבת חזון" - נקראת השבת שלפני תשעה באב. שם זה נלקח מן המילים הפותחות את ההפטרה: "חזון ישעיהו בן אמוץ". אולם גדולי ישראל ראו בשם זה משמעות עמוקה יותר. אין זו רק שבת של חזון החורבן, אלא **שבת שבה אנו לומדים לראות את העתיד הגנוז.** החזון איננו תיאור של מה שנראה לעין, אלא של מה שהקב"ה מוליך אליו את ההיסטוריה. הגמרא במסכת תענית (ל, ע"ב) מלמדת: "כל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה". לא נאמר "זוכה לראות", אלא "זוכה ורואה". **כבר עכשיו, מתחילה הראייה. מי שכוונתו את חסרונה של ירושלים, מגלה בכך שהוא שייך וחי את עתידה.** לאור זאת באה הפתיחה של ספר דברים בביאור האלשיך הקדוש¹. משה רבינו מבאר את התורה, דווקא בעבר הירדן, במקום המעבר עצמו - בין מדבר לארץ, בין תורה הנשארת מעל החיים לתורה הנכנסת ומחיה את החיים. וזה לאחר ארבעים שנה שאין אדם עומד על דעת רבו רק

מן המיצר \ דיאלוג

באמת. וודאי אותנו כעם, זה מרחיק לגמרי מהזהות שלנו כעם יהודי.

- אני מתחיל להבין. אנחנו באמת לא יכולים להיות רדודים, כי זה מטשטש אותנו... גם אותי.

- קודם כל לא להיבהל. כי כמה שנעמיק יותר כך נכיר יותר את עצמנו, ונגבש את הזהות שלנו, ולא בהשוואה לאחרים כמובן.

- אז מה זה בעצם קשור לימי בין המצרים?

- ואז, אי שם בתוכנו פנימה, כשנכיר את עצמנו כבר אי אפשר יהיה שלא לזעוק, כי אנחנו נרגיש, שהמצב שאנחנו חיים בו היום, זה לא זה! אנחנו נרגיש את הכאב הגדול שלנו מהפער העצום בין מה שה' נתן לנו וייעד לנו, לבין המציאות החסרה שמסביבנו.

- זה באמת עלול להיות מתסכל וכואב. אז איך אמרת בהתחלה שיש בזה משום שמחה?!

- נכון מעומק הכאב, ומעומק הזעזוע - נגיע לעומק הגעגוע...

???

- געגועים למי שבחר בנו והעניק לנו את כל משמעות חיינו וקיומנו, שישכון בתוכנו, והגעגועים האלו, יביאו לנו את בית מקדשנו בע"ה כפי שהובטחנו, שלא ייבנה אלא מעוצמת הכיסופים שלנו...

משווה את מצבנו לאחרים, הוא מצוין.

- כשאנחנו משווים את מצבנו לאחרים, מצבנו הפוך ממצוין... האם באמת אתה יכול לומר שאנחנו מדינה כמו כל המדינות ה'מתוקנות', כמו גרמניה למשל?!

- לכאורה כן. אבל ממש לא נוה לי לחשוב כך...

- למה? הם נראים מפותחים, משגשגים, מסודרים, הגונים, מתוקנים...

- נכון. עכשיו אני מבולבל. ברור לי שאנחנו לא כמותם.

- כשהכול דומה זה מבלבל, ולכן לך תחפש את ההבדלים.

- הם עם שרצח עם שלם!

- יפה, מה זה אומר? שההבדלים בינינו הם לא ברמה הנראית לעין!

- אז מה זה אומר לגבינו? מה אני צריך לעשות עם זה?

- קודם כל לראות שאם אתה שמח בזה שאתה דומה לאדם המערבי הנאו, זה כבר עצוב מאוד!

- למה???

- כי זה שאתה מסתפק בזה שאתה דומה לאחרים ואף עולה עליהם, ואתה גם שמח ומרוצה מזה, בעצם מרחיק אותך ממה שאתה

"כשאנו מבחינים בהבדל הנמצא בין שני עניינים דומים בחיצוניותם - כי אז על כרחך תבין כי ההבדל הניתן בהם, שריו הוא בפנימיותם. ככל אשר תרבינה השכבות העליונות אשר בהן שולט הוא הדימוי, כן לעומת זה יתברר לפנינו עומק מקומה של נקודת ההבדלה... בכל סוגי ההבדלה הנמצאים בתורה אין למצוא הבדלה יותר גדולה מאשר ההבדלה בהגרלה ביום כפור. גורל אחד להשם וגורל אחד לעזאזל..."

וכך נולדת עבודת ההשוואה לשם הכרת עומק ההבדלה

(הרב הוטנר, מתוך 'פחד יצחק', על פורים)

- כבוד הרב, אינני מבין. ה' רוצה שנהיה בשמחה. אז אני בשמחה. למה נחוצים לנו הימים האלו, שאסורים לגמרי בהנאות?

- יש ימים, שאנחנו פשוט לא יכולים ליהנות, כי העיקר חסר לנו... וגם זה סוג של שמחה.

- שמחה?! אה, נכון. אני שמח לראות את הארץ שלנו פורחת, את המדינה משגשגת ואת ירושלים בנויה ושוקקת. מדינה כמו כל המדינות המתוקנות, ואפילו יותר.

- נכון אמרת. אך דווקא משום כך העיקר חסר לנו! - רגע, את זה אני ממש לא מבין. הרי כשאני

תוכנית אלול כאחון מאיר

השנה כולם מתעוררים!

חייל משוחרר? סטודנט בחופשה?
או סתם רוצה לעורר את הנשמה?

אתה חייב את השנה הזו לעצמך.

מכון מאיר מזמין אותך
לחודש המשמעותי ביותר בחיך
חודש של בירור, צמיחה וחיבור.

מה בעצם מצפה לנו שם?

לימוד עומק בחבורה: אמונה, שמחה, זוגיות ומימוש עצמי.
אווירה וחוויות: טיולים, דיבוק חברים ואנרגיה
שאי אפשר להסביר במילים.

שדרות המאיר 4, ירושלים.
הרב שלומי רייזר 054-8827785

מתוך אהבת עמנו וארצנו

אנו חייבים לחזק מאד את יסודות החינוך

י"ב ת"ק

תוכנית ההוראה

מכון אורה

תשפ"ז

בשיתוף מכללת אורות

בואי אבות את עצמך בלבוא אבות את פדור פבא!

שיעורים מרוממים בתורת חיים

התמחות במחשבת ובתנ"ך פתוחה מותנית בכמות נריסיות

תואר B.Ed תעודת הוראה

מיקום נגיש בירושלים

יום לימוד במכון (שלישי)

לפרטים, הלל: 053-5316058

האיש שלא איבד את הראיה

בעקבות פרל הרבור...

לבאר את התורה לאומות העולם

בראיון לפוקס ניוז שהתקיים השנה בכ"א באדר, (10 מרץ 2026) אמר גרהאם דברים שהפכו למעשה לסוג של צוואה: "לידידנו בישראל, א-לוהים יברך אתכם. אני איתכם בכל דרך אפשרית. לכל האנטישמים לכל הבדלנים - תשכחו מזה. אני עם ישראל, ואני אהיה עם ישראל עד יום מותנו. הם בעלת הברית הכי טובה שיכולנו לבקש".

גרהאם אכן היה עם ישראל עד יום מותו. השבת נתחיל לקרוא את נאומו האחרון של משה רבנו, בו פותחת התורה במילים: "בְּעֶבֶר הִיָּדָן בְּאֶרֶץ מִזְרַח הַנָּהָל מִשֵּׁה בָּאֵר הַחַיִּיתָ הַזֹּאת לְאִמְרוֹ". (דברים א, ה). רש"י פירש את הפסוק כך: "בְּאֶרֶץ הַחַיִּיתָ" - "בשבעים לשון פירשה להם". במאמר שפורסם בו' באב התשנ"ג, הסביר הרב יהודה ליאון אשכנזי (מניטו) את דברי רש"י כך: "יש כאן הערה חשובה בנוגע לממד האוניברסאלי של התורה. אך יחד עם זאת, הפסוק מלמד עיקרון יסודי ביותר באשר להיתכנות של תרגומי התורה מלשון הקודש ללשונות אחרות: תרגומים כאלה הם אפשריים, אבל הם שומרים על אותנטיות אך ורק אם משה הוא המתרגם 'הואיל מִשֵּׁה בָּאֵר הַחַיִּיתָ הַזֹּאת'. ייתכן מאוד שטמונה כאן אחת ההשלכות העמוקות ביותר בדברי רש"י אלה: משה, ורק משה, יכול לבאר את התורה לשבעים האומות, כל אחת לפי הזווית המתאימה לה. כלומר, אם איש עברי אומר את התורה בשפה אחרת - יש סיכוי שדבריו יהיו אותנטיים, ולכן גם יעילים. אך אם מדובר באדם שאינו עברי, המבקש לתרגם את התורה לעצמו, הוא בהכרח ישליך עליה את קטגוריות החשיבה והמנטליות של שפתו".

יש להעמיק הרבה בדברים הללו של הרב אשכנזי אך לענייננו, המסר העמוק והרלוונטי של דבריו הוא שכאשר אומות העולם מכירות בערכם של ישראל ומקבלים דרכם את הארת התורה - הם גם זוכים לבהירות מוסרית וליכולת להבחין בין טוב לרע. כזה היה הסנאטור לינדי גרהאם. וכך נשאר עד יום מותו. יהי זכרו ברוך.

האמריקאית הדלי גמבל לפני כארבעה חודשים, נשאל על ידי המראיינת: "כשאתה מסתכל על השנים האחרונות מאז ה-7 באוקטובר, אנשים רבים בחלק הזה של העולם אומרים שמה שקורה בעזה לא מתיישב עם ערכים נוצריים - הרג של ילדים, הרג של אימהות... משפחות שאינן לוחמות".

וכך השיב לה: "נו באמת, להיות כנה איתך, אני פשוט לא קונה את זה".

מראיינת: "למה?"

לינדי גרהאם: "כי מה אנחנו עשינו במלחמת העולם השנייה? האם לא הפצנו כל עיר לאפר?" **מראיינת:** "אז אתה משווה את ה-7 באוקטובר למלחמת העולם השנייה?"

גרהאם: "כן, אני משווה. זהו איום קיומי מוחלט לעם היהודי. מה שקרה ב-7 באוקטובר ש-1,200 אנשים נטבחו, נאנסו ונרצחו, ותועדו על-ידי איסלאמיסטים קיצוניים שהיו הורגים כל יהודי לו יכלו. לעולם - אם אתם לא מבינים שזה איום על ישראל והם משטחים את עזה... פשוט משטחים אותה. אנחנו שיטחנו את ברלין. שיטחנו את טוקיו. האם טעינו כשהטלנו פצצת אטום כדי לסיים את שלטון הטרור היפני? ההתנהגות של ארצות הברית הייתה לחתור להשמדה מוחלטת של האויב. זו הייתה ההתנהגות שלנו - לקחת את טוקיו וברלין. ולכן, האנשים שמנסים להגיד שזה סתם עוד סכסוך - זה לא עוד סכסוך. זה קיומי למדינה היהודית. אם חמאס ישרוד את כל זה, א-לוהים ישמור על העם היהודי. הם ניגשים לחמאס אחרי ה-7 באוקטובר כפי שאנחנו ניגשנו ליפנים אחרי פרל הרבור (-מתקפת הפתע האווירית והימית של האימפריה היפנית על הבסיס המרכזי של צי ארצות הברית באוקיינוס השקט, שנמצא בהוואי בה נהרגו 2,400 חיילים אמריקאיים ולמעלה מ-1,100 נפצעו. מהלך שהוביל להכרזת מלחמה על יפן, ובהמשך - גרמניה ואיטליה, והוביל בסופו של דבר לתבוסתה המוחלטת של יפן במלחמה. תאריך המתקפה ה-7 בדצמבר 1941). וזו הגישה הנכונה".

אם יורשה לי להוסיף - הלוואי והיינו ניגשים להכריע את החמאס כפי שעשו האמריקאים

בתחילת השבוע הלך לעולמו בחטף אחד מגדולי ידידיה של מדינת ישראל ושל עם ישראל - הסנאטור הרפובליקני לינדי גרהאם ז"ל והוא בן 71. גרהאם היה בעיניי שיקוף נאמן למה שנהוג לכנות 'חסיד אומות העולם'. אדם שהבהירות המוסרית, המצפונת והאמונית שלו, נשארת בתוקפה גם כאשר כל יתר הסובבים אותו עולים ויורדים בתמיכתם, בעקבות לחצים פוליטיים כאלה ואחרים. גרהאם עמד לצדה של ישראל מתחילת המלחמה ונלחם על זכותה מעל כל במה תקשורתית ומדינית.

לפני כמעט שנה, בתאריך י"ט באב תשפ"ה (13 באוגוסט 2025), במהלך נאום שנשא באירוע מרכזי של המפלגה הרפובליקנית בעיר קולומביה, בירת דרום קרוליינה, אמר את הדברים הבאים: "ישראל נמצאת במאבק על חייה. החברים שלנו בישראל מוקפים באנשים שהיו הורגים את כולם אילו רק היו יכולים. נמאס לי מהמילים 'רצח עם' ('ג'נוסייד')! תנו לי לספר לכם מה זה רצח עם. אם ישראל הייתה רוצה לבצע רצח עם, היא הייתה יכולה. יש לה את היכולת לעשות זאת. היא בוחרת שלא. חמאס, הם היו מבצעים רצח עם תוך 30 שניות. הם פשוט לא יכולים. וזה ההבדל הגדול, אנשים.

"לאנשים במפלגה שלי (הרפובליקנית): נמאס מהשטויות האלה! ישראל היא חברה שלנו. היא בעלת הברית הכי אמינה שיש לנו במזרח התיכון. היא דמוקרטיה שמוקפת באנשים שהיו חותכים להם את הגרונות אם רק היו יכולים. זו לא בחירה קשה אם אתה אמריקאי... מילת אזהרה: אם אמריקה נתנה את ה'שאלטר' (-תפסיק את התמיכה) לישראל, אלוהים ינתן את ה'שאלטר' לנו. אנחנו לא הולכים לתת לזה לקרות. ישראל היא לא הבחור הרע בסיפור. הם הבחור הטוב. הבחורים הרעים הם האיסלאמיסטים הקיצוניים שהיו הורגים את כל מי שנמצא בחדר הזה אילו היו יכולים. אז לא, לא איבדתי את הראייה שלי לגבי מה נכון ומה לא נכון".

איום קיומי מוחלט לעם היהודי

בראיון שהעניק לעיתונאית ואשת התקשורת

המשך המאמר ממעמד 3 של הרב בוחבוט <

משם לרשת ארץ. שנהיה הארץ אשר נכון יהיה בו שם אלהותו עלינו".

ולכן כשאדם לומד תורה בלי ארץ ישראל הוא מנותק משורשו, "למה ששורש נפש כל חי דבקה בשכינה אשר היא למעלה כנגד ארץ ישראל. ועל כן בהיות איש הישראלי בחוץ לארץ הוא נפרד משורשו, אך בבואו אל הארץ רוחו בקרבו תקרב אל שורשו. נמצא, כי בלכתו ארצה כנען הוא כהולך

שכינה בירושלים.

ובכניסה לארץ כדברי הרב זצ"ל ש'הישן יתחדש והחדש יתקדש', ומכך "גָּדוֹל יְהִי כְבוֹד הַבֵּית הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן אֲמַר ה' צְבָאוֹת וּבְמִקְוֶם הָאֵל אֶתֵּן שְׁלוֹם נָאֻם ה' צְבָאוֹת" בבניין בית המקדש השלישי במהרה בימינו, אמן.

1. אלשיך על דברים פרק א פסוק ו (פרשת דברים)
2. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עמוד ב
3. חגי פרק ב פסוק ט

מי אתה בעלי ומי את אשתי?

תחושת התקיעות אינה נובעת מחוסר אהבה, אלא מהפער שנוצר בין מי שהיינו לבין מי שהפכנו להיות.

גם סוג האהבה משתנה. אהבה בוגרת, היא הנכונות להסכים שוב ושוב לפגוש את האדם כפי שהוא היום.

דנה ואמיר גילו איכות חיים אחרת. הם הקשיבו זל"ז, לשינויים שנוצרו וגילו עומק זוגי שיצר חידוש וסקרנות זוגית. הם כבר יודעים שעוד נכונות להם תגליות רבות מעיינות על עצמם, כך שהזוגיות שלהם הולכת ומתחדשת כל פעם מחדש.

אני מזמינה אתכם לתרגל גילוי זוגי מחודש, כשהמטרה היא רק להקשיב ולהכיר.

החליטו על זמן זוגי שקט. קחו פנקס אישי שכל אחד משלים משפטים כמו:

• מה שהשתנה בי לאחרונה הוא....

• היום חשוב לי יותר מתמיד....

• משהו שאני פחות צריך/ה היום זה....

• החלום החדש שנולד בי הוא....

• משהו שאני רוצה שתדע/י עלי היום הוא....

לאחר מכן, מקריאים זל"ז, ללא פרשנות וללא תגובה, רק להקשיב על מנת להכיר.

(המשפטים הללו, הם רק דוגמא. כתבו את מה שבליבכם.)

בהצלחה ואשמח לקבל תגובות. 0528472727

אנשים עוברים חוויות, ניסיונות בעבודה, בחברה ובמשפחה. הם מסיקים מסקנות כאלה ואחרות על עצמם, מחשבות חיוביות וגם שליליות, כך שכל אחד משתנה, תוך כדי החיים.

כך קורה שבני זוג נשארים עם ההיכרות הקודמת של האישיות. הם מפסיקים להתעניין, והסקרנות לגלות כל פעם מחדש, נחלשת. **הם ממשיכים להיות את הדיכרון ולא חווים את נוכחותם בזמן אמת.** בכל שלב בחיים, אנחנו מספרים לעצמנו סיפור חדש על מי אנחנו.

מתי הזוגיות נשחקת? כשהסיפור משתנה במהלך החיים, אך אנחנו נשארים עם הסיפור הישן ולא מתעדכנים בגרסה החדשה. לכן קורה שמתווכחים עם האדם שפגע פעם, אבל האדם הזה כבר איננו. כי מאז, עבר שינויים. כך יוצא שבני הזוג שהכי קרובים, לא באמת מכירים זל"ז. הם מרגישים שמהו תקוע אצלם, למרות האהבה והיציבות שבחיהם. כי זוגיות ארוכת שנים, לא יכולה להישאר עם אותו אדם שהיה בעבר. **לכן חשוב לפגוש מחדש, שוב ושוב ושוב, את בני הזוג שהולכים ומשתנים תמיד.**

כשדנה ואמיר הגיעו במפגש הראשון, הם ביקשו להחזיר את הזוגיות שהייתה. לאחר כמה פגישות הם הבינו שכדאי לשאול: **"מי את/ה היום שאני כבר לא מכיר/ה?"**

אנשים נמצאים בתהליכי התפתחות אנושיים. לכן

דנה ואמיר נשואים כעשרים שנה. הם סיפרו לי כבר בשיחה המקדימה בטלפון שהם בסדר גמור. אין מריבות, אין משברים, אבל משהו תקוע ביניהם והם לא יודעים מה לא עובד ביניהם, כהגדרתם.

בפגישה הראשונה, שיתפו שהם מרגישים שהם כבר לא כל כך מכירים זל"ז וזה מוזר להם. כי הרי הם חיים שנים ביחד. מגדלים ילדים, החשבונות והתשלומים מסודרים, בנו בית חדש והכול טוב, אבל משהו לא שקט ורגוע ביניהם.

מה קורה בין בני זוג אוהבים, במשך השנים?

שניהם חיו לצד אדם חדש, אבל המשיכו לדבר עם האדם הישן.

אמיר המשיך לראות את דנה כאישה שאפתנית ופעילה מאד, כפי שהכיר אותה. אלא שבשנים האחרונות היא חיפשה שקט, פשטות ומשמעות אחרת בחיים.

דנה המשיכה לראות את אמיר, כפי שהכירה אותו מאז תחילת נישואיהם, כגבר עצמאי ויציב שאינו זקוק לתמיכה רגשית. אלא שבמשך הזמן, הוא עבר תהליך עמוק של חיפוש קרבה ושיתוף רגשי. כשבני זוג מתחתנים ומתחילים את חייהם המשותפים, הם בונים תמונות אופי, לפי מה שהכירו ולפי מה שקורה ביניהם. אבל היכרות עם אדם בכלל ובזוגיות בפרט - אינה מצב יציב וקבוע. **היכרות אמיתית היא פעולה מתמשכת.**

חינוך עד הלב

אורית דהן
מנהלת נועם בנים
ומאמנת רגשית זוגית

orittguvot@gmail.com

אחריות ולבחור בדרך הישרה מתוך הבנה פנימית.

4. עין טובה ושתיקה מצמיחה

לעיתים, דווקא המילים שאנו בוחרים לא להגיד, הן אלו שפועלות את הפעולה החזקה ביותר. מסופר על אדמו"ר שהגיע לביתו של בנקאי שרצה לזרוק אלמנה לרחוב, וישב מולו בשתיקה מוחלטת. הרבי הסביר שעשה זאת כדי לקיים את המצווה שלא להוכיח כשברור שהדברים לא יישמעו, אך דווקא שתיקה זו נתנה לבנקאי מרחב לחשוב, ולבסוף שילם את החוב בעצמו. בנוסף, כשאנו בוחרים להאיר, עלינו להשתמש ב"עין טובה". החפץ חיים הוכיח פעם חייל רוסי בור וגס רוח, לא על ידי נזיפה, אלא על ידי כך שתיאר בהתרגשות את מסירות הנפש העצומה של החייל ששמר על יהדותו למרות הייסורים שעבר בלדותו. המילים החמות והאמיתיות המסו את ליבו של החייל והובילו לשינוי עמוק.

בחיים שלנו: אהבה הורית אמיתית מכילה בתוכה דאגה עמוקה ורצון לקדם את הילד, שכן "כל אהבה שאין עמה תוכחה אינה אהבה". אך כדי שהתיקון יצליח, הוא חייב לנבוע מתוך שתיקה שנותנת לילד מרחב להתבונן בעצמו, ומתוך יכולת שלנו כהורים להאיר בפנס את הכוחות, הטוב והמאמץ המסתתרים גם מתחת להתנהגויות מאתגרות. **והאמת והשלום אהבו."**

שמות גיאוגרפיים, אלא רמזים דקים לחטאים שהכעיסו את ה' (כמו חטא העגל שנעשה בגלל ריבוי זהב). משה סותם את הדברים ומזכירם ברמז בלבד, מפני כבודם של ישראל.

בחיים שלנו: כשאנו מטיחים בילד ביקורת ישירה על אופיו ("למה אתה תמיד כזה עצלן?"), אנו פוגעים בכבודו ויוצרים זהות בין ה"אני" לבין הכישלון. לעומת זאת, כשאנו מדברים ברמז, אנו מפרידים בין המעשה לאדם. מתן הרמז שומר על כבודו, ומונע ממנו להיכנס למגננה.

3. לברר יחד את המציאות

הרב צבי יהודה קוק זצ"ל דייק מלשוננו של ה"חפץ חיים" כי המצווה אינה מצוות "תוכחה", אלא מצוות "הוכחה" - לשון בירור, כמו בפסוק "והוכיח אברהם את אבימלך". המטרה של המצווה היא להראות לאדם את האמת והיושר, ולא לכפות עליו או לביישו חלילה.

בחיים שלנו: תפקידנו כהורים אינו "להנחית" מוסר, אלא להוות מתווכים שעוזרים לילד לברר את המציאות.

הדגמה: אנו מראים לילד מודל של ויסות רגשי ודיבור מכבד בעת משבר.

בירור משותף: אנו מתבוננים יחד איתו על מה שקרה, עוזרים לו לראות את ההשלכות של מעשיו בשכל ובהרגיו.

אחריות עצמית: אנו משחררים אותו לקחת

צמיחה מתוכחה מדויקת

התבוננות בפרשת דברים, הפותחת בנאום הפרידה של משה רבינו, חושפת מודל פדגוגי ופסיכולוגי מדויק להפליא. משה מלמד אותנו שתוכחה אינה כלי להענשה, אלא מרחב שבו אנו מתבוננים יחד עם הילד על המציאות, ומצמיחים אותו מתוכה.

כיצד נוכל לאמץ את "הוראות היצרן" של משה רבינו אל תוך הבית פנימה?

1. לבנות בסיס בטוח לפני שמתקנים

משה רבינו אינו מוכיח את העם בעיצומו של משבר. הוא ממתין בסבלנות ומוכיח אותם רק לאחר הניצחונות הגדולים על סיחון מלך האמורי ועוג מלך הבשן. ללמדך שכדי לקבל תוכחה ולהיות מסוגל להשתנות, אדם זקוק לעוצמות נפשיות ולפתיחות. כאשר אדם חש חלש, אין לו את כוחות הנפש הדרושים לשינוי מחשבתי ומעשי. **בחיים שלנו:** ילד שמרגיש מותקף או חסר ערך, ייאטם מיד לביקורת. כדי שילד יהיה פתוח להקשבה, עלינו קודם כל לבסס עברו מערכת התקשרות בטוחה. "להכות את סיחון ועוג" שלו - כלומר, להזכיר לו את ההצלחות שלו, להעצים את היכולות שלו, ולגרום לו להרגיש שהוא במהותו ילד טוב ואהוב.

2. שמירה על הכבוד

בתחילת הנאום, משה מזכיר מקומות כמו "תופל", "לבן" ו"די זהב". חז"ל מסבירים שחלקם כלל אינם

הכח לבנות במלים

בפרשת השבוע אנו מתחילים את ספר "דברים". הספר הזה הוא בעצם נאום הפרדה של משה רבנו מעם ישראל לפני הפניסה לארץ ישראל. משה רוצה להזכיר לעם את הטעויות שהם עשו במדבר כדי שילמדו וישתפרו, אבל הוא עושה זאת בדרך מיוחדת מאד.

במקום לצעק עליהם או לביש אותם, משה רק מזכיר את הישגות של המקומות שבהם קרו הדברים הפחות טובים. הוא משתמש

יפה וקדוש כמו בית המקדש, תארו לכם מה יכולות לעשות מלים טובות! כשאנחנו לומדים משה רבנו, ובחרים במלים טובות, מעודדות ומכבדות כלפי הדברים והמשתפחה, אנחנו בעצם עושים בבניה. כל מלה טובה היא עוד אבן שבונה לנו את בית המקדש השלישי בתוך הלב. שנזכה לבנות בית המקדש במהרה!

יש, ערוץ הילדים

ב"דברים" - במלים - בעדינות, בכבוד ובאהבה גדולה, כדי שאף אחד לא יעלב. השבוע אנחנו נציג את צם תשעה באב, היום שבו נחרב בית המקדש שלנו בירושלים. חכמינו מלמדים אותנו שבית המקדש נחרב בגלל "שנאת חנם" - אנשים רבו זה עם זה, דברו מלים רעות ולא כבדו אחד את השני. החבור הזה מלמד אותנו שיעור חשוב לחיים. אם מלים רעות יכולות להרס דבר כל כך

שאלות

1. מי נקרא "שריון" ו"שניר"?
2. האם ההצעה לשלוח מרגלים היתה טובה בעיני משה?
3. באיזה תאריך התחיל משה לומר את ספר הדברים?
4. מדוע ציווה ה' לא להילחם בבני מואב?
5. מדוע מינה משה שרי אלפים, מאות, חמישים ועשרות?
6. על מי אמר ה' למשה "אל תירא אותו"?

חידה

איזו מילה משותפת לפרשת השבוע, להפטרה ולתשעה באב?

מציאו למה התמונות רומזות

המלצה השבוע

השבוע יחול תשעה באב, היום בו חרב בית המקדש. צפו בתכנים מיוחדים לימים אלה באתר ערוץ מאיר לילדים!

ילד: אבא, היום קיבלתי 100!
אבא: כל הכבוד! במה?
ילד: 50 בחשבון ו-50 בהיסטוריה...
דני: אמא היום אני היחיד שענה על השאלה של המורה! אמא: באמת? מה הייתה השאלה?
דני: מי לא הכין שיעורי בית...

הבריאה

מאת יוסי שחר.
להזמנת סדנאות קוחקים: 0549-256994

חומות נבנו לאורך ההיסטוריה כדי להגן על ערים ולהפריד בין מקומות. מטרות הגנה וביטחון.

עם החומה הזאת, שום מפלצת לא תיכנס לחדר שלי! מיאו!

אבל חומות לא תמיד עוזרות. חומות יריחו נפלו ארצה כשישראל תקעו בשופרות והריעו.

היי, די עם הרעש! כואב לי הראש! זה עובד! תתקעו חזק יותר, חברים!

מאות שנים לאחר מכן, הבבלים הצליחו להבקיע את חומות ירושלים החזקות לאחר מצור ארוך.

טוק טוק! יש מישהו בבית?

ושוב, מאות שנים לאחר מכן, הרומאים החריבו את חומות ירושלים ואת בית המקדש השני. תזכורת עצובה שכוח פיזי זה לא הכל.

האבנים האלה יהיו מזכרות נהדרות. אנחנו בונה מחדש, ברוח חזקה יותר מאבן.

החומה הגדולה של סין, החומה הארוכה בעולם, בעצם מורכבת מהמון חלקים שונים שבנו במשך אלפי שנים, ולא כולם מחוברים! גם היא לא תמיד הצליחה לעצור פולשים.

הידעת?

המקדש, הנבואה, והמלכות, וכל תכסיסיהם, שולחים אלינו את קוֹם, את אורם הזרוע בארץ חיים.
קרניים מידם לנו, גלי אורותיהם מכים על עפעפינו הסגורות בכל משך זמן הגלות הממסמסת את הכל.
הננו נקראים להכון לקראת האור, לדעת מה אנו ומה תפקידנו, מה נשמתנו בכל איתנותה דורשת מאתנו.
שמונה קבצים א, טז

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

על ידי לימוד התורה החיצונית, אנו זוכים לפגוש את נשמתנו הפנימית.

שאלה: יש סיפורים על ילדים פלאיים היודעים את התורה כולה בגיל צעיר מאוד?

תשובה: יש לדעת שבאופן כללי אין להאמין לכל סיפור. אמנם בספר הזוהר מוזכר המושג "ינוקא", ילד פלאי היודע רזי תורה, ואם הדבר מופיע בזוהר הרי שהוא אמת, אלא אם כן מדובר במשל. הקדוש ברוך הוא ודאי יכול לעשות ניסים ואין מי שימנע זאת ממנו, אך אנו איננו במדרגה הזו. יש לבחון כל סיפור לגופו בזהירות רבה.

מדוע עלינו לטרוח וללמוד אותה? מדוע לא נסתפק בהקשבה לקול הנשמה?

התשובה היא שבתוכנו לא רק הנשמה מדברת, אלא גם היצר הרע. היצר הרע הוא רמאי; הוא אינו מציג את עצמו בשמו, אלא מדבר בסגנון ובטון של היצר הטוב. אברהם אבינו היה במדרגה מיוחדת שבה הוא ידע את כל התורה כולה לפני שניתנה, שכן "נעשו שתי כליותיו כשני תלמידי חכמים" והיו מלמדות אותו תורה. הוא היה מסוגל להקשיב לנשמתו ולפגוש דרכה את התורה. אנו, לעומת זאת, איננו במדרגה זו. אצלנו הסדר הפוך:

התורה שבמעמקי הנשמה

שאלה: כיצד ייתכן שהתינוק לומד את כל התורה כולה בבטן אמו במשך תשעה חודשים? ומדוע הוא שוכח אותה בצאתו לאוויר העולם, הרי הדבר מקשה עליו את הלימוד לאחר מכן?

תשובה: ברור שדברי חז"ל אלו אינם כפשוטם. בבטן האם אין ספרים, אין מורים, והעובר אינו בדרגה שכלית המאפשרת הבנה כזו. הכוונה היא שהתורה נמצאת בתינוק מצד המהות. התורה, לפני שהיא נכתבת בדיו על קלף, חקוקה בעומק נשמתו של כל אדם מישראל. היא הטבע הפנימי שלנו. אם כן, מדוע איננו חשים בה? מפני שיש הסתרה ושכחה. הטבע הא-לוהי מוסתר. הנשמה היא חלק אלוך ממעל, אך הבחירה החופשית של האדם עלולה להסתיר ממנו את נשמתו. כאשר אנו שומרים תורה, איננו עושים דבר המנוגד לטבענו, אלא אדרבה, אנו חוזרים לטבענו המקורי. **נשאלת השאלה: אם כל התורה כבר גנוזה בנשמתנו,**

הרב חגי לונדן

ר"מ במכון מאיר

אבא מנחם

מבחינה היסטורית חודש אב נקרא כך משום שבשפה הבבלית 'אב' משמעו 'אש' עקב מזג האוויר הלוהט. האש משתוללת כעת וחורכת בכל החזיתות; בית המקדש נשרף גם הוא באש. אנו נמצאים באחד החודשים החמים בחייה של מדינת ישראל. במשך שנים ידענו שהתלקחות של מלחמה אזורית היא בלי נמנעת; והיא לא הסתיימה עדיין. רבים נלחצים מכך שאנו נמצאים בימים שהם מיועדים במסורת לפרוענויות.

בעברית 'אב' הוא הטייה של 'אבא', מקור החיים של האדם. אחת מהמידות שהתורה נדרשת בהן היא מידה המכונה 'בניין אב', היינו עיקרון יסודי שמשמש כמקור והשראה ללימוד למקומות נוספים. המילה 'אב' גם קשורה למילה 'לאבנות', כלומר לרצות. בחודש זה אנו רוצים לגעת בשורש החיים, להתחבר לא"ב הגדול - אבינו בשמים.

אחד מתפקידיו של האב הוא לנחם. להעניק פרופורציה לילדיו. גם שהאש משתוללת בחוץ האב והאם מגוננים ומנחמים. נכון הוא שימי חודש אב עלולים לפורענות אבל גם המשיח, מנחם, נולד בתשעה באב (ירושלמי, ברכות); בחודש זה חל גם ט"ו באב. ראינו בשנים האחרונות שגם שהאש פרצה, בסופו של דבר הביאה גם לתשועה ואהבה.

**יש מסך גדולק.
יש מסך שמאיר.**

הבחירה שלנו כהורים אינה מסתיימת כשהמסך נדלק.

גם שם אנחנו יכולים לבחור.

**לבחור עולם שמכבד את הילדות. שמכבד את הבית
ושממשיך את הערכים שעליהם אנחנו מגדלים את ילדינו.**

ערוץ מאיר
לילדים
מבית מכון מאיר

במוצאי שבת היכנסו והצטרפו לעשרות אלפי המשפחות שנכבדו בחור בערוץ מאיר לילדים.
meirkids.co.il

